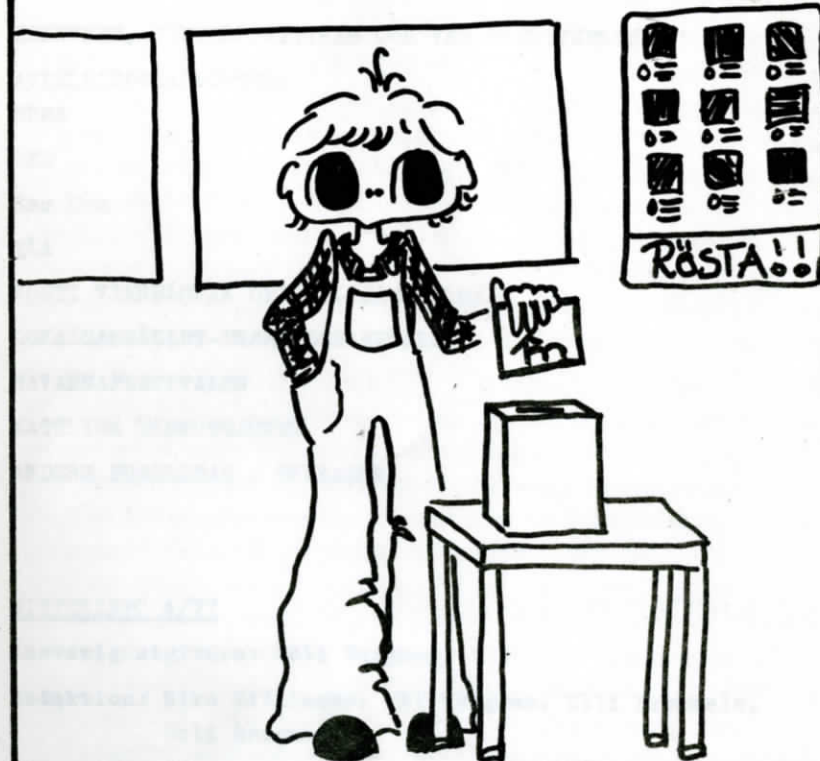

Mitten-info 4/77

Mitten arbetar för Dig

utgivare: mittenförbundet rf

INNEHÅLL :

UPP TILL VAL - Mittenförbundets kandidater i studentvalet -77

LEDARE: INFÖR STUDENTVALET

KEKKONEN, CENTERPOLITIKEN OCH VÅR ÖVERTYGELSE

AVDELNINGSRAPPORTER:

HUMS

OMS

Soc Kom

MÅA

KOHTI VIHREÄMPÄÄ OPISKELIJAMAAILMAA

LOKALSAMHÄLLET-FRAMTIDSSAMHÄLLET

HAVANNAFESTIVALEN

NATTLIGA DISKUSSIONER

ANDERS FUGELSTAD - TRUBADUR

MITTENINFO 4/77

Ansvarig utgivare: Soli Bergman

Redaktion: Nika Zilliacus, Eki Häggman, Ulli Brommels,
Soli Bergman

MITTENFÖRBUNDET rf

BULEVARDEN 7 A

00120 HELSINGFORS 12

Tel. 90/602541

SOLI BERGMAN:

* Inför studentvalet

I slutet av 60-talet upplevde den finländska studentrörelsen en radikalisering. Progressiva vindar blåste hårt, studenternas medvetenhet om världen omkring dem steg. Vi såg hur USA trappade upp sitt krig i Vietnam och den anti-imperialistiska rörelsen i världen växte. Vi steg upp på barrikaderna mot shahen av Iran, u-ländernas svält, för "en man - en röst". Demokratiseringen av högskolor var den hetaste frågan - genom ockupationer och demonstrationer ville studenterna ge eftertryck för sina krav på allmän och lika rösträtt. Studenterna i lilla Finland kunde inte undgå att bli påverkade av studentrevolten ute i Europa. Den finländska studentrörelsen stod i spetsen för kraven på ökad demokratisering och större jämlikhet i samhället.

Men när 60-talet övergick i 70-talet kom debatten i ett helt nytt läge. Tanken på en studentrevolution försvann allt längre i fjärran, den ekonomiska lågkonjunkturen tvingade studentorganisationerna att sysselsätta sig nästan uteslutande med renodlad intresseverksamhet för att trygga de socioekonomiska möjligheterna till studier.

studentrörelsens kris?

Under de senaste åren har man allt oftare hävdat att studentrörelsen befinner sig i en kris. Studentorganisationerna förmår inte längre engagera de studerande i samma utsträckning som tidigare. Det råder en "avideologiserad, avpolitiserad" stämning, konservativa vindar blåser friskt. De stora frågor man tidigare aktivt drev är nu inne i ett svårt dödläge - främsta exempel är väl förvaltningsreformen som totalt gått i baklås.

Allt detta har lett till en förlamning av debatten inom studentrörelsen. Studentrörelsen - vars roll traditionellt varit nyskaparens och nytänkarens, banbrytarens och vägvisarens - har inte kunnat följa med världens gång under 70-talet, inte ta ställning till de nya svåra problemkomplex vi idag är ställda inför.

Mittenförbundets roll

Mittenförbundet som en del av den finländska centerrörelsen lägger huvudvikten i sin ideologiska verksamhet vid att finna lösningsmodeller på 70-talets allvarliga problem, dvs den ekologiska obalansen i samhället, det globala slöseriet med naturresurserna och den allt ökande koncentrationen av människor och resurser i vårt samhälle.

Våra ideologiska målsättningar och vår ekopolitiska grundsyn bör också styra den verksamhet vi bedriver i samhällspolitik, inklusive de studentpolitiska frågorna. För oss Mittenförbundare gäller det nu att föra fram vårt budskap i skolor, i studentkårer, i Finlands Studentkårers Förbund, i övriga samarbetsorganisationer. Och inte minst: allmänheten i Svenskfinland bör lära känna Mittenförbundet som en framstegsvänlig centerpolitisk organisation.

Studentkårsvalet innebär en utmaning och en prövning för Mittenförbundet. Hur skall vi förhålla oss till det opolitiska, konservativa klimatet i studentvärlden och i samhället i övrigt? Skall vi anpassa oss till det rådande läget, skall vi verka "opolitiskt", försiktigt, studentikost?? Eller vågar vi försvara våra idéer, pröva nya vägar, uppmana till en ny debatt??

ny »studentrevolution»?

På senaste tid tyder vissa tendenser på att en ny, fräsch debatt ånyo skulle vara på kommande. Behovet av en ideologisk uppräckning av studentrörelsen poängteras allt oftare från olika håll; det politiska och ideologiska klimatet håller uppenbart på att förändras. Då gäller för oss inom Mittenförbundet att vi verkligen känner vårt politiska ansvar och håller initiativet i våra händer!

trygghet i studierna

Huvudtemat för årets studentkårsval är de studiesociala frågorna. Studiestödsdebatten bör ses som en helhet, där även praktikfrågor under studietiden och garanterad sysselsättning efter avslutade studier blir uppmärksammade.

I tidigare diskussioner har talats mycket om utvecklandet av s.k. indirekt studiestöd eller en sänkning av studiekostnaderna. Enligt Kurrikommitténs förslag i våras borde låneandelen sänkas och studiekostnaderna sänkas. I regeringens budgetförslag framkommer dock inte nämnvärt med förslag i denna riktning. Den största positiva reformen hittills är införandet av det s.k. bostadstilläggsystemet som innebär att ca 50000 studerande får stöd för sitt boende i stället för tidigare 12.-15.000.

Budgetförslaget att höja minimigränsen på den sträcka som på statsjärnvägarna berättigar till studentrabatt från 100 km till 200 km från och med den 1.7.1978 går stick i stäv med den antagna principen. I stället bör man sträva till en sänkning av resekostnaderna både mellan studieort och hem som i den inre trafiken på studieorten.

Alla studerande som är berättigade till studiepenning bör få denna utan nugällande kvoter i de enskilda högskolorna. Ett slopande av kvoterna skulle kosta 12 miljoner mark i året medan antalet studerande som då får studiepenning skulle fördubblas. I och med den allmänna räntesänkningen skall även studielånsräntan sänkas och de insparade medlen användas till en ökning av studiepenningen. Statens Studiestödscentral har nyligen föreslagit dessa åtgärder som nu på basen av förhandlingar mellan Studentkårsförbundet, undervisningsministeriet och finansministeriet ser ut att lyckligt kunna genomföras.

En reell sänkning av studiekostnaderna kräver fortsatta åtgärder: Ökat stöd till högskolebespising, bättre biblioteksservice, tilläggsstöd för bostadsproduktionen speciellt i form av grundsaneringsanslag och anslag för en jämnare bostadsproduktion över hela landet - de nya högskoleorterna har hittills inte uppmärksamats tillräckligt. Bostadstillägget bör stiga i takt med stegringen av boendekostnaderna. I budgetförslaget föreslås en ökning av bostadstillägget med 3.3 milj.mk, alltså totalt 57.3 milj.mk. Denna höjning motsvarar dock inte överallt stegringen av boendekostnaderna.

Särskild uppmärksamhet bör också fästas vid de mindrebe-
medlade studerandenas utkomstmöjligheter. De gällande inkomst- och förmögenhetsgränserna bör granskas, eftersom dessa inom ramen för nugällande system kan anses vara alltför låga.

Ett problem som trots sin omfattning inte ännu fått tillräcklig uppmärksamhet är utkomstmöjligheterna för nyutexaminerade genast efter avslutade studier. Då är utgifterna för de flesta som störst - ofta bildar man just då familj, skaffar sig barn - och samtidigt börjar återbetalningen av studielånet. Studielånens återbetalning bör kunna göras mera flexibel och anpassas efter inkomstnivån efter studietiden.

Dessa frågor kräver fortsatt uppmärksamhet och bevakning från studentorganisationernas sida. Vi bör sträva till en enig handlingslinje för att tillsammans förmå påverka beslutsfattarna i riktning mot konkreta reformer. Det gäller ingen att vissa studentpolitiska grupperingar till höger och vänster försöker marknadsföra sina egna separata ställningstaganden och krav innan man försökt åstadkomma en enhetlig linje.

finlandssvenskt studentsamarbete

Höstens storsatsning på den finlandssvenska utbildningspolitiken område på studenthåll blir den SVENSKA STUDERANDEKONFERENSEN den 19.-20.11 i Åbo. Huvudtema för konferensen i år är "Utbildningens betydelse för den finlandssvenska minoriteten". Till konferensen inbjuds student- och elevkårer vid finlandssvenska läroinrättningar, nationer, ämnesföreningar, osv.

Redan i ett par års tid har tanken på ett regelbundet återkommande diskussionsforum för de finlandssvenska studerandena varit uppe. Senaste vår tog ÅAS utbildningspolitiska seminarium, det s.k. Wahlbeckseminariet initiativet till en finlandssvensk riksomfattande studerandekonferens - Svenska Studerandekonferensen (SSK).

Vid seminariet tillsattes ett presidium med uppgift att utarbeta förslag till konferensinnehåll och arbetsprinciper. Efter ett års arbete kan SSK-idén nu prövas i praktiken.

Höstens konferens tar upp aktuella frågor för de finlandssvenska studerandena. Hit hör t.ex mellanstadiereformen, examensreformen och den finlandssvenska utbildningsproblematiken.

För att konferensen skall fylla sitt syfte är det självfallet av största vikt att vi i olika sammanhang - i studentkårer, i lokalavdelningar, i nationer, i ämnesföreningar - behandlar ämnen som ansluter sig till konferensen.

förvaltningsreform?

Redan i tio års tid har flere försök gjorts för att åstadkomma en demokratisk förvaltning i högskolorna. Flera ramlagsförslag har lagts fram av olika undervisningsministrar - det första förslaget dvs Lex Virolainen

var det som bäst tillfredsställde studentopinionen, men förslaget fick inte en tillräcklig politisk tyngd bakom sig i riksdagen. Samma öde har de övriga förslagen rönt. Studentrörelsen måste idag medge att det inte finns reella politiska förutsättningar att få igenom förslaget på en man en röst. I varje fall inte på alla nivåer, och allra minst i ett ramlagsförslag. Strategin borde därför ändras såtillvida att kraven på en demokratisk förvaltning givetvis vidhålls men att man strävar till en demokratisk förvaltning i första hand på de lägsta nivåerna. Till detta kan det bättre finnas politiska möjligheter. Men någon rikspolitisk lösning finns nog inte i sikte, i stället ligger bollen nu hos de enskilda högskolorna. I en palaver med Studentkårsförbundets arbetsgrupp för förvaltningsfrågor har detta bekräftats från ministeriehåll. Det är i de enskilda högskolorna som arbetet för en demokratisk förvaltning bäst kan drivas framgångsrikt. Studenterna bör vara beredda att förhandla med högskoleledningen om detta. Ifall vi åstadkommer resultat i enskilda högskolor, skapar vi också bättre förutsättningar för att förvaltningen kan utvecklas i mer demokratisk riktning. Fortsätter vi på nuvarande linje, kommer förvaltningsfrågan att stampa på stället länge ännu. Detta förutsätter självfallet att man också från högskolans ledning visar förhandlingsberedskap.

MED HOPP OM FRAMGÅNG I VALARBETET,

Soli Bergman

Er Soli Bergman,
förbundsordförande

KEKKONEN, CENTERPOLITIKEN - OCH VÅR ÖVERTYGELSE

* Björn Månsson *

"FÖR ATT TRYGGA KONTINUITETEN I LANDETS UTRIKESPOLITIK ÄR DET AV STÖRSTA VIKT ATT ÄVEN DE STUDERANDE KÄNNER SITT ANSVAR INFÖR PRESIDENTVALET GENOM ATT STÖDA ETT ÅTERVAL AV REPUBLIKENS PRESIDENT URHO KEEKONEN."

Så står det - helt riktigt - i Mittenförbundets valprogram inför höstens studentval. Presidentvalet gäller framförallt utrikespolitiken. För alla ansvars-kännande människor är det en självklarhet att av de fem uppställda presidentkandidaterna endast Urho Kekkonen kan trygga vår nuvarande utrikespolitik och förtroendet för denna politik i såväl öst som väst. Vårt lands aktiva, fredssträvande neutralitetspolitik bär ju presidenterna Paasikivis och Kekkonens namn.

ideologisk betydelse

Men elektoratvalet den 15-16 januari nästa år har betydelse även i andra avseenden. Valresultatet kommer att utgöra en mätning av styrkeförhållandena mellan partierna. Eller - om vi så vill - mellan ideologierna! Det är därför viktigt att ställa sig frågan: Med vilka röster kommer president Kekkonen att återväljas? Och varför?

centerargumenten

Min avsikt är att här i korthet betrakta president Kekkonens politik från centerpolitisk utgångspunkt. Vilka är

de "center-ideologiska argumenten" för Kekkonens återval?
först litet historia...

Urho Kaleva Kekkonen har som politiker utgått från agrarförbundet, det nuvarande centerpartiets föregångare. Han var aktiv politiker i detta parti redan på 30-talet, som riksdagsman från 1936 och som inrikesminister 1936-39. I den senare egenskapen fattade han 1938 beslut om att förbjuda IKL:s verksamhet.

Under kriget deltog Kekkonen i den s.k. fredsoppositionens verksamhet, som riktade sig mot den förda krigspolitiken och arbetade för fred. I detta sammanhang samarbetade han med bl.a. vissa ledande Sfp-politiker som hörde till samma

grupp. I ett tal i Stockholm 1943 föreslog han en finländsk neutralitetspolitik och "grannsämja med arvfienden". I utrikespolitiskt avseende var han alltså före sin tid.

Efter kriget var Kekkonen justitieminister i Paasikivis regeringar 1944-46. Riksdagens talman var han 1946-47 och 1948-50. Under denna tid hörde han till den grupp politiker inom agrarförbundet som lade grunden till en ny, radikal centerpolitik på säker utrikespolitisk grund. Agrarförbundet blev så småningom det klart ledande partiet i finländsk politik.

Under åren 1950-56 var Kekkonen statsminister i fem regeringar, av vilka

12

en var en "mittenminoritetsregering" av samma typ som Miettunens regering 1976-77. I Ralf Törmgrens (Sfp) regering 1954 var Kekkonen utrikesminister. Redan på sommaren 1954 nominerades Kekkonen till agrarförbundets presidentkandidat. Sedan 1956 har han verkat som republikens president.

arvet från Alkio

Men om vi för ett ögonblick går ännu längre tillbaka i historien: Vi bör söka den ideologiska grunden i Kekkonens politik hos agrarförbundets grundare Santeri Alkio, en samtida till Sfp:s grundare Axel Lille. (Partierna grundades 1906). Både Alkio och Lille representerade - trots sin motsatta syn i nationalitetsfrågan - liknande socialt radikala program. Det var ett program för de fattigas sak - "köyhän asialla".

Den grund dagens finländska centerpolitik vilar på har alltså lagts i början av detta sekel och i vårt eget land. Vi behöver inte förlita oss på t.ex. en skotak-engelsk samhällsfilosofs teorier från 1700-talet eller på en tysk emigrant i England från 1800-talet.

Alkios - liksom Lilles - politik uppvisar förvånansvärt många drag som är relevanta även för oss på 1970-talet. Alkio varnade för koncentrationens följder och byggde sin samhällssyn på tilltron till landsbygdens utvecklingsmöjligheter.

"köyhän asialla"

Arvet från Alkio, sådant det konkretiserats i slagordet För de fattigas sak, har varit en ledstjärna för Urho Kekkonen under hela hans verksamhet på ledande poster i finländsk politik. Kekkonen är ju själv hemma i Kajana-trakten, där glesbygdens och de "bortglömdas" sak är vardaglig verklighet. Till riksdagen invaldes Kekkonen från Viborgs län, som till stora delar var typisk småbrukar-trakt.

Det är självfallet inte enbart president Kekkonens förtjänst att vi i Finland idag genom socialpolitiska åtgärder har lyckats undanröja den egentliga, öppna fattigdomen. Men Kekkonens personliga insatser för en rättvisare fördelning av välfärden kan inte heller undervärderas. Det återstår naturligtvis mycket att göra innan Finland kan skryta med att verkligen ha utrotat den "fattigdom" i vid bemärkelse som ännu råder.

den regionala jämlikheten

Under Kekkonens presidentperiod - ofta uttryckligen på hans personliga initiativ - har mycket gjorts för att åstadkomma en rättvisare regional fördelning av välfärden. Presidentens insatser för bl.a. Lapplands livsförhållanden har varit ett föredöme för vår regionpolitik. Också här framträder den ideologiska traditionen ända från Alkios dagar: Tron på landsbygdens utvecklingsmöjligheter genom en sund balans mellan basnäringar och den nya, industriella näringsstrukturen. Också på detta område återstår självfallet ännu mycket att göra - under president Kekkonens ledning!

folkets enhet

En av president Kekkonens kungstankar är strävan att bygga över skillnaderna mellan samhällsgrupperna, eller, för att använda marxistisk terminologi, klasserna. Han tror inte på det lyckliga i en konfrontation, utan vill uppmana till enighet i arbetet för gemensamma mål.

Det finns många exempel på hur Kekkonen tillämpat denna sin tankegång. Ett av de främsta är hans strävan att integrera hela den politiska vänstern, inklusive kommunisterna i ett konstruktivt arbete på en social marknads-ekonomis grund. För denna "taktik" har Kekkonen som känt fått utstå mycket kritik från högerhåll.

Ett annat exempel är att Kekkonen ingripit till förmån för svagare grupper på arbetsmarknaden för att åstadkomma en solidarisk löneutveckling. För detta har han kritiserats bl.a från den yttersta vänsterns håll. Denna kritik har utvidgats till att gälla hela tanken på samhällsfred, i stället för konfrontation. Kekkonens politik passar ju precis inte in i dogmatiska marxisters beräkningar och mönster...

Det har alltså inte varit lätt för presidenten att med en grund i den politiska centern försöka ena stridande flanker till höger och vänster. Att åstadkomma enhet, som så väl behövs inte minst i den ekonomiska situation vi upplever just nu.

centerpolitik?

Otvivelaktigt har presidentens utgångspunkter viktiga beröringspunkter med centerideologin. Och ändå är det klart att vi från centersynvinkel även kan kritisera Kekkonen, ja måste göra det. Han har inte precis ställt sig i spetsen för "en ny, grön politik", han har inte lyssnat till kärnkraftakritiken, han har inte tillräckligt uppmärksammat miljö- och resursproblemen, osv.

Men president Kekkonens bakgrund är tryggt förankrad i den finländska verklighet, som också utgör grunden för den finländska centerpolitiken. Och framförallt: Kekkonens politik skapar uttryckligen förutsättningarna och ramarna för den framtidsinriktade centerideologi vi inom Mittenförbundet företräder.

urval och övertygelse

Det bör till sist sägas ifrån att det är klart att det är lätt att, utgående från det urval av fem presidentkandidater som står till buds i valet 1978, genom uteslutningsmetoden komma fram till att "Kekkonen nog väl är bäst". Vi stöder ingen konstitutionell högersocialdemokrat, ingen vansinnig folkuppviglare från fornstora dagar, ingen välmenande men tafatt jordgubbsodlare och inte ens en forstmästare som väddar till högre makter i sina försök att frälsa Finlands nationalekonomi.

Men det är som sagt att göra det lätt för sig. Alldeles för lätt - för en medveten generation av konsekventa centerpolitiker, vilket vi väl försöker vara? Nej, vi måste analysera vår presidentkandidat och hans politik, jämföra den med våra ideal och bilda oss en egen övertygelse om att den vi väljer är bäst. Sedan måste vi kunna dela med oss av denna vår övertygelse.

Endast så gör vi en insats för vår centerideologi.

BJÖRN MÅNSSON

Mittens kandidater i studentkårsvalet

HELSINGFORS UNIVERSITETS STUDENTKÅR

SVENSKA VALFÖRBUNDET MITTEN OCH OBUNDNA

533 Nina Alfthan	552 Guy Orrström
534 Bebo Allardt	553 Andrea Packalén
535 Göran Björk	554 Marie Pihlflyckt
536 Ralf Branders	555 Mikael Pihlström
537 Jonne Ericsson	556 Nina Roos
538 Micce Franck	557 Martin Sandelin
539 Berndt Holmström	558 Kickan Sandell
540 Kasper Hemnell	559 Peter Saramo
541 Agneta Holm	560 Ingmar Stuns
542 Berndt Holmström	561 Henrik Stenbäck
543 Christer Holmström	562 Agneta Stenlund
544 Gunilla Häll	563 Nati Svedlin
545 Yngve Jern	564 Gunnar Särs
546 Markus Koivisto	565 Astrid Thors
547 Tom Lipkin	566 Holger Thors
548 Kika Michelsson	567 Paula Väisänen
549 Björn Månsson	568 Thomas Wallgren
550 Camilla Nemlander	569 Göran Weber
551 Marina Niemi	570 Nika Zilliacus
	571 Thomas Zilliacus

Tekniska Högskolans

Studentkår

- 175 Hasse Boije
- 176 Eva Frostell
- 177 Kaj Grahn
- 178 Hannale Hagström
- 179 Henrik Hansen
- 180 Johan Kull
- 181 Jerker Kullberg
- 182 Berndt Lönnberg
- 183 Henrik Sandström
- 184 Carola Sippus
- 185 Inga-Britt Österman
- 186 Patrik Östman

Studentkåren vid Svenska

Social- och Kommunalhögskolan

- 21 Virve Bergman
- 22 Beatrice Brandt
- 23 Stina Böling
- 24 Minna Engberg
- 25 Sture Erickson
- 26 Monica Grip
- 27 Gerd Högström
- 28 Erik Häggman
- 29 Kristina Keto
- 30 Ulla-Maj Kukkonen
- 31 Kristina Laakso
- 32 Titti Laakso
- 33 Tua Lagerqvist
- 34 Tua Lehtonen
- 35 Peggy Lindfors
- 36 Jan Lindroos
- 37 Camilla Nylund
- 38 Peter Sundman
- 39 Janine Tallberg
- 40 Nika Zilliacus

Åbo Akademi Studentkår

- 2 Jonna Aminoff
- 3 Raicou Backman
- 4 Soli Bergman
- 5 Gabriella Bonsdorff
- 6 Janine Däne
- 7 Micce Ehrström
- 8 Anne Ekblom
- 9 Babben Eklund
- 10 Rabbe Eklund
- 11 Stig Eklund
- 12 Teta Gottberg
- 13 Stig Granfors
- 14 Birgitta Helgars
- 15 Mona-Rita Hellström
- 16 Stefan Holmström
- 17 Tjåbå Häggblom
- 18 Bengt Häggman
- 19 Stig-Göran Jansson
- 20 Yngve Jern
- 21 Barbro Kvist
- 22 John Norrlin
- 23 Eivor Nyman
- 24 Magnus Nyström
- 25 Bie Sjölund
- 26 Mikael Smeds
- 27 Allan Sundblom
- 28 Åsa Sundholm
- 29 Henrik Sundstén
- 30 Kaj Suomela
- 31 Esa Tölkki
- 32 Pia Ullberg
- 33 Karl-Sture Österman
- 34 Kerstin Österman
- 35 Bengan Östling

VASA:

- 36 Susi Lillkull
- 37 Ralf Nyman
- 38 Stefan Träskvik

Hums inför valet:

Mittenstudenterna vid HU går en aktiv höst till mötes. Den tvååriga valperioden för med sig en mycket intensiv valkampanj, då varje gruppering kommer att satsa allt de bara kan för att befästa och om möjligt stärka sina positioner inför den kommande mandatperioden. Så även HUMS.

I årets HUS-val har HUMS mycket att värna om. Hösten 1976 fick föreningen för första gången i sin historia in två personer i HUS delegation. Dessa ställningar gäller det nu att hålla så att mittens starka position i studentkåren kan bibehållas. Det var med detta för ögonen som HUMS förhandlare i ett tidigt skede hörde sig för på olika håll om eventuellt valsamarbete. Förhandlingar fördes främst med vår samlarbetskumpan från år -76, nämligen moderaterna.

Valförbundsplanerna föll dock ur bilden i och med HUMS allmänna möte, vars åsikter i frågan var rätt delade. Därför framkastades från förhandlarnas sida ett kompromissförslag om ett valringssamarbete med moderaterna. Detsenare ville dock inte moderaterna gå med på, varför ett valringsavtal med enbart HOKN (centern i HUS) slöts. I denna valring ställer Svenska valförbundet mitten och obundna upp med 39 kandidater uppställda på en lista, och HOKN med sammanlagt 120 kandidater på två listor. Denna valring stärker mittensamarbetet, och mitten strävar till att stärka sina positioner.

Valförberedelserna har kört igång med buller och bång. I år kommer man att satsa på målgrupper, som förstaårsstuderande, utländska studerande o.s.v. Förutom de vanliga kanalerna (tidningsannonser, brev hem till alla svenska HU-studerande) kommer man att satsa på direkt information så, att en kandidat som företräder en viss fakultet kommer att köras fram i den fakulteten som den enda naturliga kandidaten.

Vidare kommer en filmföreläsning med åtföljande information om mitten och dess roll i HUS att ordnas.

I övrigt kommer och bör valinfor koncentreras kring de svenska frågorna och mittens centrala roll i drivandet av dessa.

Läget i Otnäs:

Aktiviteten inom Otnäs Mittenstuderande har under de senaste veckorna koncentrerats kring en allt ivrigare kandidatvärvning för studentkårsvalet. Som ett resultat av detta arbete ställer OMS i år upp med hela tolv kandidater - det största antalet genom tiderna. Bland kandidaterna finns de två viktigaste personerna ur Teknologföreningens styrelse - ordföranden och ekonomiekommittéchefen - samt bland aktivisterna inom studentkåren OMS medlemmar i årets och fjolårets styrelse. Vi kan alltså känna oss rätt nöjda med kandidatnomineringen, vilket är av största vikt på grund av valets stora betydelse, eftersom THS i år i likhet med en del andra stora studentkårer från och med i höst övergår till tvåårig valperiod.

OMS går rätt optimistiskt till valet med hopp om att i år erövra ett andra mandat i delegationen. Detta borde vara möjligt genom en ännu aktivare valkampanj än tidigare och speciellt genom att försöka få med en ännu större del av TF:s soffliggare. Orosmoln på valhimmeln utgör dock Fri Högers överraskande uppvaknande efter ett års törnrosasömn.

En viktig kugge i valförberedelserna utgör det diskussionstillfälle som ordnas på TF måndagen den 31 oktober. Temat för kvällen är den nya ekonomiska världsordningen. Som sakkännare ställer Thomas Wallgren upp och vi hoppas på ett ivrigt deltagande med uppbyggande diskussion. Till temakvällen har inbjudits lokalavdelningarna i Helsingfors och förbundet. I samband med diskussionen kommer vi att ordna en kandidatträff för att skola de mera gröna (i detta sammanhang oerfarna!) kandidaterna.

Mitten i Soc&Kom:

Mitten i soc&kom ställer upp 20 kandidater i valet. SoSos (taistoiterna) ställer upp 1 och TUS (sossarna) 4. Kandidatfördelningen mellan grupperingarna är ungefär densamma som ifjol, då Mitten fick 11 mandat, SoSos 7 och sossarna 2.

Om våra motståndare i valet kan man konstatera att sossarna inte alls deltagit i kärverksamheten i år - en svår utgångspunkt för en seriös valkampanj! Det mest sannolika är att de förlorar åtminstone den ena av platserna. SoSos tar även i år till det alltid tacksamma knepet, att ställa upp allmändemokrater - i år dock endast en, trots att en sådan gruppering inte förekommer i kärpolitiken under andra årstider. Av någon märklig anledning återupptår grupperingen alltid i slutet av oktober.

Mittengruppen startade i år ambitiöst med ett möte veckan innan skolan började. Åtta personer var på plats och riktlinjerna för hösten diskuterades. Ytterligare ett allmänt möte och en samling informella palavrar har hållits. Ett försök att nå nya medlemmar gjordes i ett tidigt skede, vi ordnade en filmkväll, men det blev ingen succé. Mittens representanter i studentkåren har jobbat flitigt och syns mycket i skolan, så ettorna torde i alla fall ha kommit underfund med vem som gör grovjobbet i studentkåren, och har säkert förståelse för att krafterna inte alltid räcker till för lika stora satsningar på den egna verksamhetens område.

Styrelsesamarbetet med SoSos (taistoiterna) har fungerat rätt bra i höst och andan i soc&kom har varit bättre än på länge. I de flesta fall går alla in för att arbeta för kåren, utan det meningslösa käbblande som under tidigare år varit förhärskande. Något att hälsa med glädje.

Åbo-Mitten och valet:

Om man vill granska de olika grupperingarna vid ÅAS litet närmare i sömmarna kan vi börja längst ute till höger och ta oss en titt på de ärkeräktionära Salonen-fansen, dvs. de KONSTITUTIONELLA. De konstitutionella har redan från tidigare en stark ställning vid ÅAS med 6 mandat av fullmäktiges 30. Deras verksamhet har varit livlig under hösten och det finns risk för ytterligare framgångar. Detta bekräftas också av att de konstitutionella ställer upp med hela 36 kandidater inför valet.

Närmast vänsterut från de konstitutionella har vi den borgerliga grupperingen ABOA. ABOA består av tuhatkuntaiter och moderata högermänniskor. Grupperingen har för närvarande 5 platser i fullmäktige. Under hösten har inre stridigheter försvagat gruppen och deras aktivitet har tangerat nollstrecket. Att notera är också att ABOA ställer upp med endast 9 st kandidater.

Det studentfackliga och partipolitiskt obundna ALLIANSEN tycks i år försöka göra come-back efter fjolårets valnederlag. Hela 12 st kandidater, med varierande religiös övertygelse, ställer upp. Det finns fog för att come-backen lyckas, trots att Alliansens gamle karismatiska ledare, Märten Johansson, flytt fältet. Alliansen har som bäst 4 platser i fullmäktige.

Så har vi då MITTEN vid Åbo Akademi, som besitter 8 av de trettio platserna i fullmäktige. Styrelsesamarbetet med vänstern under det gångna året har inte mottagits med idel applåder. Trots det får man hoppas att vi klarar oss något så när helskinnade ur leken. Hela 37 kandidater har nöjet att hoppa in i valstriden. Av de 37 är också hela 12 st förstaåringar!!!

Socialdemokraterna, ÅSS, som har 3 platser i fullmäktige sover sött och ger sällan livsyttningar ifrån sig. I bland rycker man dock ut och försvaret moderpartiet, I alla väsentliga frågor följer man "storebror" SÅS' (Socialistiska Åbostudenter) linje. ÅSS har 17 kandidater i år, mot 20 i fjol.

SÅS, dvs. kommunisterna har under det gångna året för första gången medverkat i styrelse vid ÅAS. Styrelserepresentanterna har av fältet och massorna ansetts väl tama och följaktligen fått en del kritik både uppfifrån och nedifrån. Svårighet med nyrektytering och massaktioner har observerats. Med stor sannolikhet så får SÅS ändå behålla sina 4 platser.

Men som sagt, vi får se, vi får se...

KOL:s ordförande

Pekka Pohjalainen:

KOHTI VIHREÄMPÄÄ

OPISKELIJAMAAILMAA

Pyrkimys tasa-arvoon ja kansanvallan laajentaminen lähidemokratialla, paikallisyhteisöajattelu, ovat ne yhteiset aatteelliset lähtökohdat, jotka Keskustan Opiskelijaliitolla ja Mittenförbundetilla on.

Sekä suomen- että ruotsinkielinen keskustalainen nuoriso on jo kauan puhunut vihreästä yhteiskunnasta. Meillä on vahva ekologinen ideologia: on pystyttävä elämään tasapainossa ympäröivän luonnon kanssa. Yhteiskunnan kehittämisen suunta on siten selvä - luonnonvaroja on käytettävä niin, että meidän jälkeemmekin tulevat sukupolvet voivat niistä nauttia.

Ennakkoluulottomasti ajettelevan, kaavoihinsa kangistumattoman keskustanuorison haaste on ekologisesti ja inhimillisesti terveen yhteiskunnan luominen.

Vihreä aate nojaa ihmisen kunnioittamiseen, pienten yksiköiden arvostamiseen, tuotannon, kulttuurin ja vallan hajauttamiseen. KOL ja Mitten eivät ole kilpailijoita kuin ainoastaan aatteellisella tasolla: kumpi meistä keksii parhaimmat käytännön työn keinot aatemaailmamme käytäntöönsoveltamisessa.

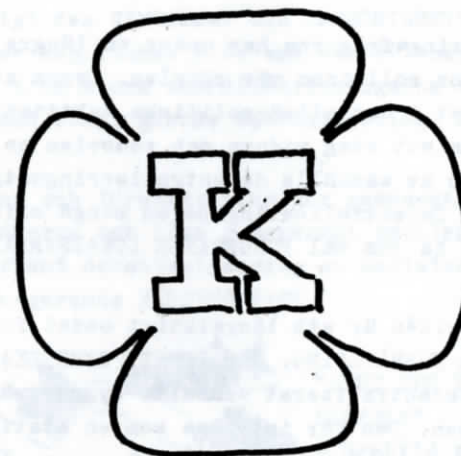
Ylioppilas- ja oppilaskunnissa KOL on aina pyrkinyt hyvään yhteistyöhön mittenin kanssa. Tämän yhteistyön tuloksena opiskelijamaailma on paljon vihreämpi, kuin mitä se olisi ollut kummankin ponnistellessa erillään, tukea hakematta.

Erityisen kauniita hedelmiä olemme tuottaneet valtakunnan tason opiskelijapolitiikassa, Suomen Ylioppilaskuntien Liitossa.

Tulevissa opiskelijavaaleissa kehityksen suunta on selvä - kohti keskustaa. KOL:lla ei ole ruotsinkielisissä oppilaitoksissa tai korkeakouluissa omia ehdokkaita, mutta niissä opiskelevien suomenkielisten keskustalaisten valinta on varmasti selvä: Mittenförbundet.

- Olemmehan kuin veli ja sisko - itseemme uskoen, toisiimme luottaen: voittomme on varma.

Pekka Pohjalainen

LOKALSAMHÄLLET - FRAMTIDSSAMHÄLLET

DEMOKRATI och JÄMLIKHET är honnörsord. Det är begrepp som de flesta politiska organisationer och politiskt engagerade vill slå vakt om. Kännetecknande för ett honnörsord är dess många uttydningar, dess känslomässigt och psykologiskt färgade tolkningar. I Norge är LOKALSAMHÄLLE ett honnörsord. I Sverige är lokalsamhälle ett av liberaler, konservativa och socialdemokrater förhånat ord. I Finland är det främst centerrörelsen på ungdomshåll som lanserat lokalsamhällsidén. Lokalsamhällstanken och den ekologiska politiken har ibland fått etiketter som populism, gröna vågen, det gröna alternativet och decentralism.

Decentraliseringsfrågorna har under en längre tid spelat en mycket stor roll inom vår rörelse. Genom att föra in lokalsamhället i den allmänpolitiska debatten vill vi föra debatten ett steg vidare och redovisa en syn på vilken typ av samhälle decentraliseringsåtgärderna syftar till. Decentralisering på en mängd olika områden skall alltså ha som mål FUNGERANDE LOKALSAMHÄLLEN över hela landet.

Lokalsamhällsidén är ett långsiktigt medel för att realisera mål som HUSHÅLLNING, JÄMLIKHET, GEMENSKAP och DEMOKRATI. Ett decentraliserat samhälle bygger på lokalsamhällsprincipen. Den får inte ses som en statisk mall med låsta befolkningstal och geografiska ramar. Lokalsamhället beskriver snarare hur ett samhälle skall fungera, ett samhälle i EKOLOGISK BALANS och med SAMARBETE och INTEGRATION som riktmärken. Det är integrationen, samordnandet av olika funktioner som gör lokalsamhället: samordningen av boende, arbete, service, fritid, umgänge.

Lokalsamhällets roll ur resurs- och energisynpunkt är ytterst betydelsefull. En lokalsamhällsstruktur som sådan behöver inte nödvändigtvis minska energi- och resursbehoven. Det går alldeles säkert bygga upp små samhällen som är mycket resurskrävande, t.ex. planerade för stora

transportbehov. Då är de emellertid inte fungerande lokalsamhällen. I ett fungerande lokalsamhälle sker produktionen och konsumtionen så långt som möjligt lokalt och i samverkan mellan samhällets invånare. Så mycket som möjligt av lokalsamhällets egen produktion bör också förädlas lokalt. Transportbehoven och behoven av engångsartiklar minskar samtidigt som möjligheterna till återanvändning ökar, dvs möjligheterna att tillvarata och tillgodogöra sig avfallet.

Små samhällen eller lokalsamhällen där människorna känner varandra och har gemensamma angelägenheter och där varierande aktiviteter förekommer har en inbyggd socialt förekommande mekanism. Svåra sociala problem, utslagning, osv förekommer inte bevisligen i samma utsträckning i små samhällen som i storstäder. Anledningen till detta är otvivelaktigt den GEMENSKAP och SAMHÖRIGHETSKÄNSLA som finns eller kan finnas i de små samhällena, men tydligen inte i de stora samhällsbildningarna så som de är uppbyggda med långt gående specialisering, kategori-boende, m.m.

En viktig grund och förutsättning för gemenskapen är att tillsammans påverka och lösa gemensamma problem. Detta betyder en markant decentralisering av beslutsfattandet, en verkligt fungerande NÄRDEMOKRATI.

"SLUT DEN EKOLOGISKA
CIRKELN"
-Pärbild på "Slut
Cirkeln", en ekologisk
studiecirkel samman-
ställd av Torbjörn
Wennebro, CUP. Beställ
från förbundskansliet
till avdelningarna!

HAVANNAFESTIVALEN

UNGDOMENS OCH STUDENTERNAS 11. VÄRLDSFESTIVAL HÅLLS DEN 28.7.-5.8.78 I HAVANNA, CUBAS HUVUDSTAD. FESTIVALFÖRBEDERELSERNA HAR PÅGÅTT REDAN EN LÄNGRE TID BÅDE PÅ INTERNATIONELL OCH NATIONELL NIVÅ. FINLANDS FESTIVALFÖRENING HAR ÖPPNAT SITT KANSLI I HELSINGDORS; LANDSKAPSKOMMITTEER HAR BILDATS FÖR ATT LEDA DET REGIONALA FESTIVALARBETET.

-Mittenförbundet och Svensk Ungdom är medlemsföreningar i Finlands Festivalförening", konstaterar Peter Backa, medlem i Festivalföreningens styrelse och arbetsutskott. -Det är därför naturligt, att vi aktivt kommer att delta både i det riksomfattande och regionala förberedelsearbetet.

-Förberedelserna i Finland är på bred bas, berättar Peter. Festivalföreningen har 60 medlemsorganisationer, bl.a. alla betydande politiska ungdoms- och studentorganisationer samt fackföreningsrörelsen. I festivalarbetet är det centrala informationen om festivaltraditionen och insamlandet av medel till solidaritetsfonden. Vi kommer på ett mångsidigt sätt sträva till att nå den finländska ungdomen, främst med kulturens hjälp.

Till den internationella förberedelsekommittén hör 79 organisationer och nationella förberedelsekommittéer från 69 olika länder samt 15 internationella ungdoms- och studentorganisationer.

Den första ungdomsfestivalen hölls 1947 i Prag och den senaste i Berlin, DDR, år 1973.

- I Berlin deltog en 800-mannadelegation från Finland, berättar Backa. I Havanna blir vi betydligt färre. Trots att resan företas med charterflyg, blir kostnaderna rätt så höga.

NATTLIGA DISKUSSIONER på Kirjais

Äntligen blev det då av, mittenelevernas ideologiska seminarium. Det hölls på Kirjais ute i Nagu 30.9-2.10. Trots att resorna var strapatsfyllda tyckte alla att det var ett mycket lyckat seminarium. Diskussionerna var livliga och höll på långt in på nätterna. Trots att österbottningarna sovit bara två timmar i en kall kleinbuss nere vid färjefästet den första natten, deltog de ivrigt.

Jonne Erickson ledde seminariet som på lördagen behandlade EKOPOLITIK. Som bas för sitt föredrag använde han FSS' fina ekologiska utställningen serie bestående av 26 planschier, som han och några andra har sammanställt. Det faktum att Jonne var väl insatt i det han behandlade gjorde att det aldrig blev långtråkigt att lyssna på honom. Även för dem som trott sig vara någorlunda väl insatta i ämnet fanns det mycket nytt att lära. Jonne lyckades väl med att framställa det hela på en sådan nivå att alla hängde med. Diskussionerna i små grupper bidrog ytterligare till att ekopolitiken kändes väldigt konkret och viktig.

mera nya med i styrelser

I de små grupperna vågade alla säga sina åsikter om Mittenförbundet och FSS. Bland annat var många av den åsikten att namnet "mitten" är missvisande vad ideologin beträffar och kunde ersättas med något mer ekopolitiskt klingande. Vidare kom vi också till att Mittenförbundets intresse för eleverna borde bestå hela året och inte bara inför större evenemang som ERIK och LR-valen. Vid valet av styrelser och utskott borde man ta med mera nybörjare.

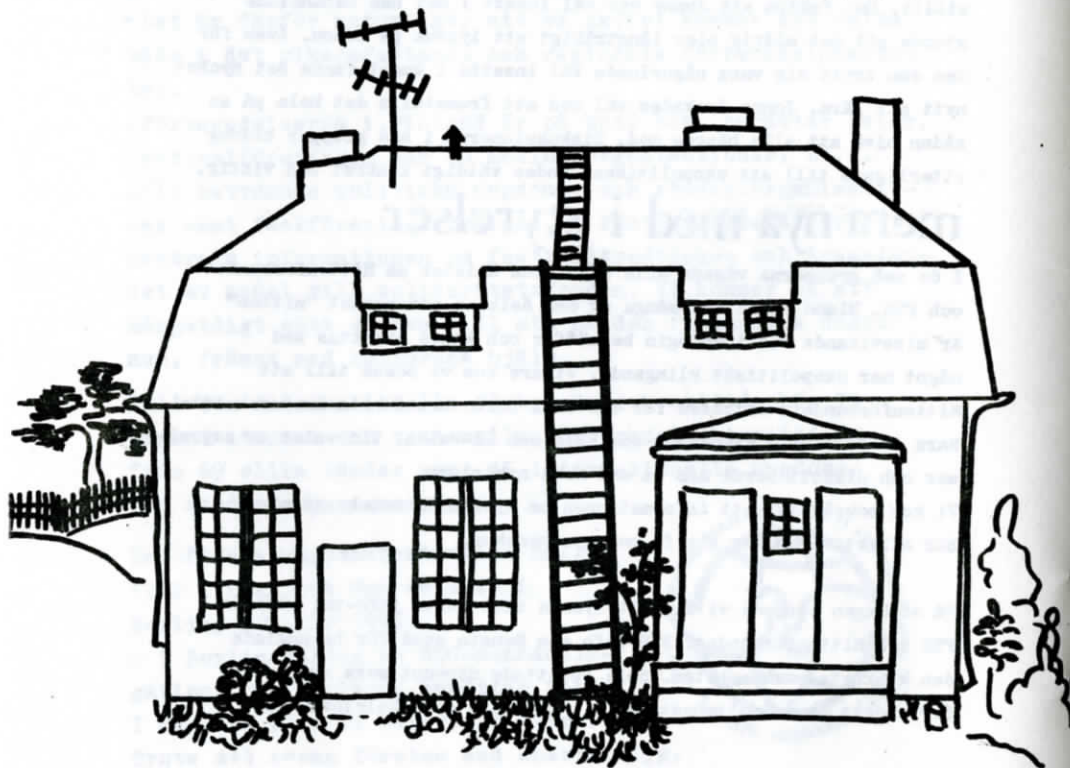
Vi kom också till att informationen om Mittenförbundets ideologi bör effektiveras för att få med nya människor.

På söndagen började vi med att lyssna till korta info-tal rörande FSS och Mittenförbundet. FSS-info som Renata stod för behandlade den konkreta verksamheten. Soli berättade däremot mera om Mittenförbundets organisationsstruktur i student- och skolelevsvärlden.

Efter inläggen om PSS och Mittenförbundet hade vi en allmän diskussion under vilken en representant från varje grupp berättade vad hans/hennes grupp kommit till. Alla åsikter tecknades noga upp så nu torde vi ha en heldel fakta att utgå ifrån i vår verksamhet. På eftermiddagen diskuterade vi det kommande LR-valet och tillsatte en arbetsgrupp på fyra personer som skall ansvara för det praktiska kring valet.

VI DISKUTERADE EN HEL DEL UNDER SEMINARIET OCH DET UPPLEVDE VI ALLA SOM MYCKET GIVANDE. MEN SAMTIDIGT KOM VI, GÅNG PÅ GÅNG, TILL ATT VI INTE BARA SKALL SNACKA UTAN OCKSÅ GÖRA NÅGOT HELT KONKRET. VI HAR EN VETTING IDEOLOGI ATT UTGÅ IFRÅN, NU GÄLLER DET ATT HANDLA OCH FÅ MED MERA MÄNSKOR.

Ia och Jonna

ANDERS FUGELSTAD

MILJÖVECKA PÅ KÅREN - EKOLOGISK UTSTÄLLNING, FILM, DEBATT OCH ANDERS FUGELSTAD. FÖRBUNDETS UTSÅNDA REORTRAR BESLÖT SIG TA EN TITT PÅ TRUBADUREN FRÅN SVERIGE; VEM ÄR ANDERS FUGELSTAD, VAD VILL HAN ?

från folkhögskola till svensktopp

Anders Fugelstad, hemma från Östersund, flyttade till Stockholm i början av 60-talet. Han gick folkhögskola, vuxenskola, journalisthögskola - och försörjde sig på sång och musik i skolor, på studentkrogar och nattklubbar. År 1970 blev han vissångare på heltid och blev genast en succe: tio veckor på Svensktoppen med "Ingenting är längre som förut".

- Personligen är jag Svensktoppen tacksam - trots dess kommersialism. Jag blev känd, efterfrågad och kunde satsa hela min tid åt musicerande, säger Anders.

allt är politik

Anders Fugelstad vill föra ut ett decentralistiskt, ekopolitiskt budskap till sin publik.

- Sveriges väg in i ett kärnkraftsamhälle måste stoppas! Den politiska viljan för det här finns inte än och ett totalstopp just idag verkar omöjligt, kanttaterar Fugelstad. - Ett första steg mot en avveckling av kärnkraften betyder att vi säger

nej till en laddning av Barsebäck II och andra reaktorer i i byggnadsskede.

- Ett minskat materiellt välbefinnande blir följderna av detta, säger Anders och tillägger ironiskt: Men vi klarade ju oss på 60-talet, eller hur?

"oj, jag glömde mössan i reaktorn, hälsningar från den mänskliga faktorn"

- Kärnkraften leder oundvikligen till ett polissamhälle, ett kontrollsamhälle. Jag tror att både kärnkraftsförespråkarna och -motståndarna enas om att den största faran med kärnkraft är den irrationella människan.

FOLKOMRÖSTNING ?

En riktgivande folkomröstning om kärnkraft skulle säkert vara på sin plats i Sverige, anser Anders Fugelstad. - Makthavarna blir då tvungna att beakta folkopinionen. Inte heller en så massiv folkyttning som den Nordiska Atommarschen i Barsebäck i september försiggår obemärkt.

mansgrisar e vi allihopa ...

sjunger Anders Fugelstad. Han vill gärna betona jämlikheten mellan könen i sina visor. Fugelstad gisslar männens trånga syn på kvinnornas berättigade krav på lika villkor.

- Chauvinismen sitter djupt hos männen, säger Anders beklagande till reportrarna, och stressar sedan vidare till nästa intervju.

Ulli & Soli

